

Î N C H E I E R E

25 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu, Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan, Ion Corolevschi

examinând cererea de revizuire depusă de către Ruslan Caruntu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihai Sinițari împotriva lui Ruslan Caruntu cu privire la declararea nulității contractului de donație, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 02 mai 2013, prin care a fost admis recursul declarat de către Mihai Sinițari, au fost casate integral decizia Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2012 și hotărârea Judecătoriei Botanica municipiul Chișinău din 21 martie 2011 și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la admiterea acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 17 mai 2010, Mihai Sinițari a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Ruslan Caruntu cu privire la declararea nulității contractului de donație.

În motivarea acțiunii reclamantul Mihai Sinițari a indicat că la 11 decembrie 2009, tatăl său Roma Mihai Sinițari a încheiat un contract de donație cu nr. 2315, prin care i-a donat lui Ruslan Caruntu apartamentul nr. 130 din str. Decebal, 23, mun. Chișinău. Contractul de donație a fost înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău la 22 decembrie 2009 cu nr. 010010622601130.

La 27 ianuarie 2010, tatăl său Roma Sinițari a decedat, el fiind unicul fecior, iar apartamentul în cauză și toate bunurile i le-a promis lui.

Menționează că în ziua încheierii contractului de donație, el era minor și se afla împreună cu mama sa peste hotarele țării, fapt de care a profitat pârâtul pentru a-l convinge pe tatăl său să semneze contractul de donație menționat.

Susține că în ultimele zile de viață a tatălui său, Ruslan Caruntu a ascuns faptul că tatăl său era grav bolnav și de fiecare dată când își telefona tatăl, pârâtul găsea diferite motive ca să nu poată comunica cu el. Mai mult, pârâtul nu l-a înștiințat despre decesul și ziua înmormântării tatălui său.

Afirmă că tatăl său nu dispunea de alt spațiu locativ la momentul încheierii contractului de donație și în perioada dată suferea de o boală incurabilă, din care

cauză nu putea să conștientizeze și să-și dirijeze acțiunile. Contractul dat a fost încheiat la domiciliul donatorului, de unde rezultă că la acel moment donatorul într-adevăr se afla într-o stare de sănătate gravă, fapt nemenționat în contract.

În punctul 9 al contractului de donație menționat este indicat că din motiv că donatorul nu posedă grafia latină, textul contractului i-a fost citit în glas de către notar, fapt ce nu corespunde adevărului, deoarece tatăl său poseda la perfecție grafia latină și acest fapt confirmă încă o dată că la acel moment era fără discernământ.

Prin urmare, solicită declararea nulității contractului de donație nr. 2315 a apartamentului nr. 130 din str. Decebal,23, mun. Chișinău, încheiat între Roma Sinițari și Ruslan Caruntu la 11 decembrie 2009, cu aducerea părților în poziția inițială.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 21 martie 2011 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 mai 2012 a fost respins apelul declarat de către Mihai Sinițari și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 02 mai 2013 a fost admis recursul declarat de către Mihai Sinițari, au fost casate integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă și a fost declarat nul contractul de donație a apartamentului nr. 130 din str. Decebal,23, mun. Chișinău, încheiat între Roman Sinițari și Ruslan Caruntu, înregistrat cu nr. 2315 la 11 decembrie 2009 și autentificat de notarul privat Olga Șian.

La 29 iulie 2013, Ruslan Caruntu a depus o cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanței de recurs, dispunerea rejudecării recursului, respingerea acestuia și menținerea hotărârilor judecătorești.

Revizuiantul Ruslan Caruntu, în motivarea recursului, a indicat că decizia instanței de recurs urmează a fi revizuită în temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) CPC, deoarece au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute anterior.

Menționează că instanța de recurs, admitând recursul declarat de către Mihai Sinițari, a concluzionat că Roman Sinițari avea studii superioare și cunoștea scrisul latin, iar semnătura din contractul de donație a cărui anulare se cere este total diferită de semnătura pe care a avut-o, fapt ce se determină și fără a fi necesare cunoștințe speciale, precum și că este evident faptul că cuvintele „контракт де донация мь-а фост читит ши лэмуриг де нотар” scrise cu grafie chirilică sunt un fals și nu au fost scrise de donator, or scrisul acestuia este de o caligrafie impecabilă, fapt confirmat prin probe scrise efectuate de Roman Sinițari în timpul vieții.

Susține că solicitând de la biroul notarial unele acte privind tranzacția încheiată între el și Roma Sinițari, la 09 iulie 2013, i-au fost eliberate actele solicitate, printre care și contractul de vânzare-cumpărare nr. 3331 din 29 iulie 2008, încheiat între Roma Sinițari și Ana Stepan. În pct. 10 al contractului menționat a fost indicat că din motiv că cumpărătorul nu posedă limba de stat, textul contractului este tradus verbal din limba de stat în limba rusă de către notar, iar semnătura lui Roma Sinițari a fost efectuată de către acesta cu grafia chirilică,

ceea ce denotă că Roma Sinițari nu poseda grafia latină la momentul procurării imobilului și evident că nu poseda grafia latină nici la momentul donării apartamentului la 11 decembrie 2009.

Menționează că faptul că Roma Sinițari la momentul semnării contractului de donație nu poseda grafia latină se explică și prin faptul că din anul 1995, Roma Sinițari a plecat cu traiul în Rusia, revenind în Republica Moldova abia în anul 2008, când a procurat apartamentul din litigiu. Astfel, din 20 aprilie 1999, Roma Sinițari a devenit cetățean al Federației Ruse, fiindu-i eliberat buletinul Federației Ruse, fapt confirmat prin copia pașaportului cetățeanului Federației Ruse eliberat pe numele lui Roma Sinițari.

Mai indică că conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 1271 din 22 iulie 2013, întocmit de către Centrul național de expertize judiciare, inscripția manuscrisă cu conținutul „Синицарь Рома” din originalul ex. I al contractului de donație încheiat între Roma Sinițari și Ruslan Caruntu, înregistrat cu nr. 2315 la 11 decembrie 2009, autentificat de notarul privat Olga Șian, a fost executată de Roma Sinițari, precum și semnătura din numele lui Roma Sinițari a fost executată de însuși Roma Sinițari.

În conformitate cu art. 452 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată.

Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea cererii de revizuire.

Articolul 452 alin. (3) Codul de procedură civilă, care prevede comunicarea participanților la proces a locului, datei și orei ședinței de judecată, nu a fost modificat.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Conform art. 6 alin. (7) din Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, în cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior.

Coroborând prevederile art. 452 alin. (1) Codul de procedură civilă cu art. 444 CPC, care este modificat printr-o Lege ulterioară ce promovează soluții diferite privitor la citarea și participarea părților în instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție examinează cererea de revizuire în lipsa participanților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale sus-arătate urmează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare, prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

Astfel, în conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Având ca temei prevederile articolului menționat, revizuientul Ruslan Caruntu a anexat la cererea de revizuire copia contractului de vânzare-cumpărare din 29 iulie 2008, încheiat între Ana Stepan și Roma Sinițari, copia pașaportului eliberat de către Federația Rusă pe numele lui Roma Sinițari și raportul de constatare tehnico-științifică din 25 iulie 2013, întocmit de către Centrul național de expertize judiciare.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că aceste înscrisuri nu constituie circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, în sensul textului redat, acestea nu îndeplinesc cerințele impuse de legiuitor.

Or, în sensul art. 449 lit. b) CPC este de înțeles că circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire să fi existat obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuientul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii, precum și că circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art.6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă

examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că temeiul invocat în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Ruslan Caruntu, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 02 mai 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mihai Sinițari împotriva lui Ruslan Caruntu cu privire la declararea nulității contractului de donație.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă

Ala Cobăneanu

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan

Ion Corolevschi